

P R E S E N T

A B S E N T

Canlı
Alive

GÜRBAY HİZ
EMRE HÜNER

Halı Altı
Under the Rug

MONA MAHALL & ASLI SERBEST
METEHAN ÖZCAN

VAR YOK

Anıtsı
Monumentesque

FİRUZAN MELİKE SÜMERTAŞ
DENİZ TORTUM

Küratörler | Curators

MERVE ELVEREN
MERİÇ ÖNER

YUNT

11.10.2025
— 16.08.2026

VARYOK

Bu kitapçık, Merve Elveren ve Meriç Öner küratörlüğünde 11.10.2025 — 16.08.2026 tarihleri arasında YUNT'ta gerçekleşen *VarYok* sergisine eşlik etmektedir.

YUNT Ekibi:

Kurucu Direktör

Muratcan Sabuncu

Sanat Danışmanı

Sergen Şehitoğlu

Seminer ve Konuşmalar

Akademik Danışmanı

Prof. Dr. Eva Şarlak

Mekân ve

Etkinlik Sorumlusu

Hilal Dökmen

Fotoğraflar:

Barış Özçetin

Görsel İletişim

ve Kitapçık Tasarımı

Dilara Sezgin

Düzeltili ve İngilizceye çeviri

Merve Işıl Tezcanlar

R. Gülşen Tatlısumak'a

değerli katkıları için

teşekkür ederiz.

Eserler, Vestel'in desteğiyle

sergilenmektedir.

VESTEL

Hasanpaşa Mahallesi

Fatih Bulvarı No: 33

34920 Sultanbeyli/İstanbul

www.yunt.art | info@yunt.art

Canlı

Gülbey Hiz

Emre Hüner

11.10.2025 — 01.02.2026

Halı Altı

Mona Mahall & Aslı Serbest

Metehan Özcan

04.02.2026 — 03.05.2026

Anıtsı

Firuzan Melike Sümertaş

Deniz Tortum

06.05.2026 — 16.08.2026

YUNT

YUNT

VarYok

PresentAbsent

Kuratörler / Curators
Merve Elveren
Meriç Öner

11.10.2025 — 16.08.2026

Zaman algısının karıştığı, sınırların geri dönülmez şekilde bulanıklaştığı, aidiyet hissinin buharlaştığı o ilk anı tespit etmek imkânsız. Varsa bile, bir zihinde bir biçimde, diğerinde bambaşka kaydedilmiş durumda. Belki bu, üst üste yığılan anların yarattığı bir kırılmaydı. Belki de aslında hiç yaşanmadı. *Bugün* ise tüm belirsizliklerin kesiştiği bir zamana işaret ediyor. Çünkü geleceğe dair beklentilerin mevcut kaygılarla çatıştığı, geçmiş hayallerin ise maya tutmadığı apaçık. Hemfikir toplulukların dünyaları birbirine zıt; tekil pozisyonların sesi cılız; fizikselin ötesindeki hayat şiddetli ve gerçekler ise bütünüyle şaibeli.

Vaktiyle mutlak kabul ettiklerimiz ilk kez mi bu kadar derinden sarsılıyor? Yoksa yakın zamanda beliren ani kaymalar, şimdinin çoktan başlamış provası mıydı?

VarYok kişiler, cisimler, mekânlar ve tarihler aracılığıyla birbirine teğet geçen geçmiş ve gelecek tahayyüllerini ortaya seriyor. YUNT için Merve Elveren ve Meriç Öner tarafından hazırlanan programa davet edilen katılımcılar, araştırmalarını ve üretimlerini temelsizleştirilmiş özel/kamusal gerilimi üzerinden yeniden yorumluyor. Kurumun güncel incelemelerine tali yollar açan sunum, farklı an ve coğrafyalara sıçrayan üç bölüm hâlinde bir yıla yayılıyor.

Projenin birinci bölümü **VarYok: Canlı** mimarlık tarihçisi Gürbey Hiz'in bilim ve edebiyat dergisi *Servet-i Fünûn*'dan yola çıkarak oluşturduğu eleştirel modernite atlasından bir seçkiyi sanatçı Emre Hüner'in *Neochronophobia* (2015) isimli videosu ve video için tasarladığı seramik karakterler ile buluşturuyor. Hiz'in geç Osmanlı dönemi yayınından yola çıkarak tarif ettiği ilerlemeci gelecek, evden sokağa, gökyüzünden yerin altına uzanan sahnelerle aktarılıyor. Hüner'in arkeolojik buluntuları andıran heykellerinde ise çene ve omurga kemiklerine benzer ilkel aletler, hayvan fosilleri, işlevi belirsiz ritüel nesneleri, meteor parçaları ve menhirleri çağrıştıran formlar, mesken edindikleri mimari kabuklarla birlikte sunuluyor. YUNT'taki enstalasyonda videodan bağımsızlaşan bu karakterler, bir başka zaman ya da mekânda süren hayatları temsil ediyor.

Serinin ikinci bölümü **VarYok: Halı Altı**, sanatçılar Metehan Özcan, Mona Mahall ve Aslı Serbest'in uzun soluklu araştırmaları üzerinden geçmiş ve geleceğe alternatif bakışlar öneriyor. Özcan'ın fotoğrafik imgeleri ve kolajları, kent içinde kırsal, endüstriyel ve evsel mekân

unsurlarını harmanlayarak sınırların seyredildiği, tekinsizlik hissiyle yüklü sahneler öneriyor. Mahall ve Serbest ise biri bilimsel, diğeri kurgusal iki metinden hareketle oluşturdukları *yenieski avrupa* projesi ile Avrupa'yı, coğrafi olarak yer değiştirmiş, sınırları elastik bir mekân olarak tartışmaya açıyor; hudutları şiddetle belirlenmiş günümüz Avrupa Birliği'nin baskılayıcı yapısına alternatif yeni bir jeopolitik düzene özgü eşitlikçi ve kapsayıcı bir toplum fikrini ele alıyor.

Bir yıllık programın son durağı **VarYok: Anıtsı** yönetmen Deniz Tortum'un *Dünya* (2011) filmi ile mimarlık tarihçisi Firuzan Melike Sümertaş'ın Osmanlı döneminde kadınlar tarafından inşa ettirilmiş yapılara dair 2017 tarihli araştırmasını merkeze alıyor. Çoğunluğu hanedan mensupları ve yakın çevresinden kadınların İstanbul'daki mimari faaliyetlerine odaklanan bu çalışmadan seçilen yapılar, YUNT'ta günümüzdeki hâllerıyla belgeleniyor. Tortum'un deneysel filmi *Dünya* şair, çevirmen ve tarihçi Efe Murad'ın aynı adlı şiirine karşılık veriyor. Filmde, bilinmeyen bir zaman ve mekânda dolaşan kamera, tekil ya da çoğul, var olma(ma), dâhil olma(ma) ve uyuşma(ma) çabalarının izini sürüyor.

YUNT'un güncel bir kültür kurumunun üstlenmesi gereken sorumluluk ve bilinci açığa çıkarmayı amaçlayan çalışmalarının bir durağı olan **VarYok**, konuşma ve atölye programlarıyla genişliyor. Bir yıla yayılan üç bölüm boyunca üretimler birbirine eklemleniyor; önceki ve sonraki bölümlere göndermeler yapan, nesneleri azalan ya da çoğalan işler sayesinde katılımcılar, sergi süresince YUNT'un soruşturmasına eşlik ediyor.

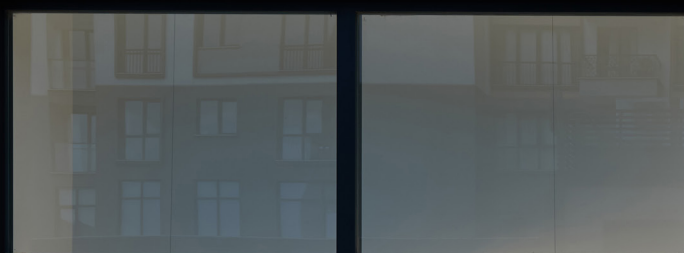

- 1 EMRE HÜNER
XenoProp
2015
Karışık malzeme
Değişken boyutlar
- 2 EMRE HÜNER
Neochronophobiq
2015
3 kanallı HD video
38 dakika
- 3 EMRE HÜNER
Echo
2014
Kâğıt üzerine renkli kuru kalem
42.5 × 52 cm
- 4 GÜRBAY HİZ
Tahayyüller, İnşalar, Deneyimler Atlası
2020
Dijital baskı ve ses
Değişken boyutlar

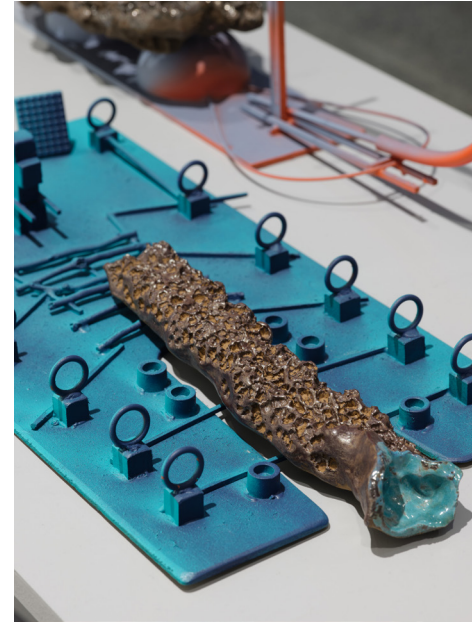
- 5 MONA MAHALL & ASLI SERBEST
yenieski avrupa haritası
2015
- 6 METEHAN ÖZCAN
Resimli Bilgi, A11
2013
- 7 FİRUZAN MELİKE SÜMERTAŞ
Büyük Valide Han
2024
- 8 DENİZ TORTUM
Efe Murad'ın hafızasında kalanlardan
Dünya adlı şiirini yeniden yazımı
2025

דאנץ

דאנץ

←↓
XenoProp
Detaylar

1 XenoProp
2015
Karışık malzeme
Değişken boyutlar

EMRE HÜNER

2 *Neochronophobia*
2015
3 kanallı HD video
38 dakika

Emre Hüner'in üç kanallı videosu *Neochronophobia* (2015) Anadolu'daki Neolitik kalıntı manzaraları, ören yerleri, volkanik yeryüzü oluşumları ve taş ocakları gibi doğal alanların yanı sıra, yalıtım odası deneylerini çağrıştıran insan yapımı iç mekânlar ve bu alanlarda ve mekânlarda bulunan çeşitli heykelsi nesnelere odaklanır. *Neochronophobia*'in ana karakterleri konumundaki bu arkeolojik nesneler, orta ekranda görünür; iç ve dış mekânları birbirine bağlayan, işlevleri tam olarak bilinmeyen, aynı anda hem organik hem de yapay bir niteliğe sahip bu öğeler bilimsel ve spekülatif yorumların arasındaki çelişkileri somutlaştırır. Hareket hâlinde gözlemlenen bu heykelleri taşıyan ve biriktiren, Tómas Lemarquis'in canlandırdığı karakter ise deneyimlediği mekânları, coğrafi-jeolojik zamanla kurulan ilişkileri, mimari kalıntılar, tanımlanamayan topoğrafyalar ve maddesellik aracılığı ile harekete geçirir. *Neochronophobia*'de yer alan objeler de peyzajlar da canlıdır. Taşlaşmış bir dil için üretilmiş metaforlar, çatlayan camın sesi, hareket hâlinde yavaşça dönüşmekte olan dokunulabilir bir bilgi, törensel nesneler, düşünce biçimleri ile ateşe verilmiş ve sırlanmış kil parçaları, insan-sonrası bir bağlamda çizgisel olmayan bir anlatımı üretmeye yarar.

Neochronophobia izleyicileri zaman-dışına ve aklın, dilin ve kavranabilirliğin ötesine geçebilen bir dünya fikrine taşır. İşin adı da aynı biçimde kurgulandı: *Neochronophobia* sözcüğü "yeni" ile "neolitik" olanı birleştiriyor. *Chronophobia*, zamanın hızlı akışından kaynaklanan korkuya, *Ubiquity* ise her yerde aynı anda bulunma arzusuna işaret eder.

Sanatçı ve Sylvia Kouvali (Piraeus/London) izniyle

EMRE HÜNER

3 *Echo*
2014
Kâğıt üzerine renkli kuru kalem
42.5 × 52 cm

GÜRBEY HİZ

- 4 *Tahayyüller, İnşalar, Deneyimler Atlası*
2020
Dijital baskı ve ses
Değişken boyutlar

Ses Kayıtları:

- Agah Hüseyin (1895), "Paris Muhabirinden Mektub-ı Mahsus: Havada Balonla Seyahat",
Servet-i Fünûn, sayı 231
Ahmed İhsan (1907), "Sokak Manzaraları", *Servet-i Fünûn*, sayı 826
Anonim (1908), "Paris'in Bir Pazar Günü Eğlencesi: Apartmanları Gezen Bir Kadın",
Servet-i Fünûn, sayı 875
A.N. (1899), "İstanbul Postası", *Servet-i Fünûn*, sayı 446

Geç on dokuzuncu ve erken yirminci yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'nda iz bırakan resimli dergilerden *Servet-i Fünûn*, 1891 yılında İstanbul'da yayımlanmaya başladı. Entelektüel ve bilimsel üretimin yanı sıra sanat, edebiyat, sanayi ve tarım gibi alanların popülerleşmesinde etkili olan dergi, dönemin önemli yerel yazarlarının metinlerini yayımlarken çeviriler aracılığı ile uluslararası seslere de alan açtı.

Tahayyüller, İnşalar, Deneyimler Atlası,* mimarlık tarihçisi Gürbey Hiz'in geç Osmanlı modernleşmesini *Servet-i Fünûn* dergisindeki anlatılar üzerinden ele aldığı bir araştırma ve üretimler dizisidir. Çalışma, yirminci yüzyıl dönümünde derginin ilk 1000 sayısındaki (1891–1910) farklı yazarların anlatılarını görünür kılarak, dönemin toplumsal mekânlarını tahayyül, inşa ve deneyim ekseninde yeniden düşünmeyi amaçlar. Tarih yazımında öne çıkarılan büyük modernleşme anlatılarına karşı, zamana yayılan minör anlatıları açığa çıkarır. Gökyüzünden yeraltına, sokaktan meskene uzanan çeşitli mekân temsilleri montajlar aracılığıyla bir araya getirilerek geç Osmanlı kent yaşamının çoğul, çelişkili ve katmanlı modernite deneyimine dair alternatif bir atlas oluşturur. Metodolojik olarak sinematografi ve medya arkeolojisinden beslenen bu montajlar, heterojen bir zamansallık içinde dönüşen mekânların toplumsallaşma süreçlerine bugünden yeniden bakma imkânı sunar.

* Bu çalışma, Gürbey Hiz'in 2020 yılında Ayşe Şentürer danışmanlığında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimari Tasarım Programı'nda tamamladığı doktora tezinin bir bölümüne dayanmaktadır.

MONA MAHALL & ASLI SERBEST

5 *yenieski avrupa haritası*
2025

METEHAN ÖZCAN

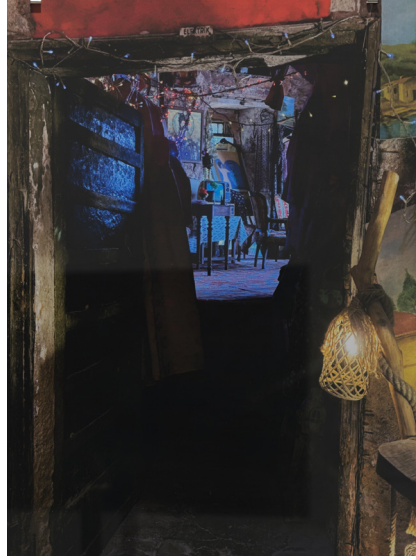

6 *Resimli Bilgi, A11*
2013

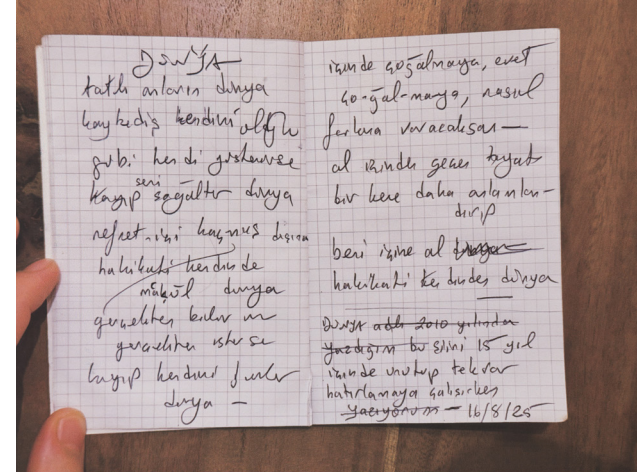
FİRUZAN MELİKE SÜMERTAŞ

7 Büyük Valide Han
2024

DENİZ TORTUM

8 Efe Murad'ın hafızasında kalanlardan
Dünya adlı şiirini yeniden yazımı
2025

MERVE ELVEREN Küratör ve araştırmacı.

Araştırma odaklı pratiğinde ağırlıklı olarak 1980'ler ve 1990'lar Türkiye'sinin sosyal ve kültürel ortamı ile siyasi aciliyetlerle şekillenen eleştirel tartışmaları ve kurumsal oluşumları inceler. 2011-2018 yıllarında Salt Araştırma ve Program ekibinde yer aldı. Elveren, 2020-2021 yıllarında İrlanda'da gerçekleşen *Little did they know* başlıklı 39. EVA International Guest Programme'ın küratörlüğünü üstlendi. 2022'de, 17. İstanbul Bienali kapsamında Çağla Özbek ile birlikte, Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı iş birliğiyle *Hem Zemin / Hem Zaman* araştırma projesini gerçekleştirdi. 2024'te Salt Galata'da, 2025'te Moderna galerija'da (Ljubljana) açılan ve araştırmasını Sezgin Boynik ve Tevfik Rada'nın (Pykë-Presje) yürüttüğü *Sosyalizme Tercüme* sergisinin küratörlüğünü üstlendi.

Elveren, *Cengiz Çekil: 21.08.1945-10.11.2015 (2020)*, *Day to Day (2025)* ve *National Identity and Feminist Praxis: Perspectives from Kosovo and Turkey (2025)* yayınlarının eş-editörlüğünü yaptı. 2018'de Gerrit Lansing Independent Vision Curatorial Award'a layık görüldü.

GÜRBAY HİZ Mimar, mimarlık tarihçisi

ve akademisyen. 2008'de İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu, 2013 yılında aynı üniversitede Mimari Tasarım Yüksek Lisans Programı'nı, 2020'de ise "Servet-i Fünûn'da Toplumsal

Mekânın Anlatılar ile Üretimi: Tahayyüller, İnşalar ve Deneyimler Atlası (1891-1910)" başlıklı teziyle doktora programını tamamladı. Bu çalışmasıyla İTÜ tarafından "En Başarılı Tez Ödülü"ne layık görüldü. 2011-2017 yılları arasında DS Mimarlık bünyesinde çalıştı ve çeşitli mimarlık yarışmalarında ödüller kazandı. 2021'de University of Washington'da doktora sonrası araştırmasını yürüttü. 2017'den bu yana Kadir Has Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapan Hiz, lisans ve lisansüstü dersler vermekte, çeşitli araştırma projelerinde yer almakta ve akademik yayınlara katkıda bulunmaktadır.

EMRE HÜNER Sanatçı. Hüner pratiğinde ağırlıklı olarak çizim, video, heykel, yerleştirme ve metinle çalışmaktadır. Çalışmaları, buluntu malzemeler ve arşivsel kaynaklardan hareketle arkeoloji, başarısız ütopyalar ve teknoloji temalarını araştıran kurgusal anlatılara ve eklektik asamblejılara ya da yapılarla odaklanır. Mekânsal çekimler, enstalasyonlar ve heykelsi formlar üzerinden deneyler üreten Hüner'in işleri, mimari varlıkların yeniden tahayyülü, organik ve yapay formların dili ve maddeselliği üzerine spekülasyonlar aracılığıyla ilerleme ve gelecek kavramlarını sorgular.

Son dönem kişisel sergileri arasında *Substrata Styrene* (Sylvia Kouvali, Piraeus, 2024), *Iconoclastic Nuclear Plastic*, (Sylvia Kouvali, Piraeus, 2023)

ve [ELEKTROİZOLASYON]: Bilinmeyen Parametre Dış-Kayıt (Arter, İstanbul, 2021) yer alır. Katıldığı yakın dönem grup sergileri arasında *to carry* (16. Sharjah Bienali, 2025), *How to Hold Your Breath* (9. Asya Sanat Bienali, NTMoFA, Taichung, 2024) ve *Cmd P for 2079* (Allard Pierson Museum, Amsterdam, 2020) bulunur. Hürer'in işleri Arter, Tate, Centre Pompidou, Princeton Üniversitesi Sanat Müzesi, Spencer Müzesi ve Van Abbe Müzesi koleksiyonlarında yer almaktadır.

MONA MAHALL ve ASLI SERBEST Sanat ile mimarlığın kesişiminde üretim yapan Mona Mahall ve Aslı Serbest, 2007'den bu yana yürüttükleri kolektif pratiklerinde buluntu nesneler, tamamlanmamış öğeler, metinler ve mekânlardan yola çıkarak mekanın poetik ve politik imkânlarını araştırırlar. Enstalasyon, maket, video ve metin aracılığıyla, analog ve dijital ortamlarda araştırmaya dayalı mekânsal işler üretirler. Projelerinde feminist bir metodolojiyi benimseyerek, doğrusal olmayan, tamamlanmamış biçimlere ve süreç temelli formatlara odaklanırlar. İktidar ilişkilerini sorgularken, göz ardı edilmiş bilgileri görünür kılmayı ve yaşamlarımız, eğitim alanlarımız ile çevrimiçi ve çevrimdışı hareketlerimiz için alternatif yollar geliştirmeyi amaçlarlar. Çalışmaları Pera Müzesi, E-Flux Screening Room, Venedik Bienali, Ural Bienali, Kunstraum Kreuzberg/Bethanien (Berlin), Riverrun (İstanbul), Württembergischer Kunstverein (Stuttgart), Storefront for Art

and Architecture (New York), HKW (Berlin), Künstlerhaus Stuttgart ve New Museum (New York) gibi kurumlarda sergilendi. 2019 yılında "Bir Konum Politikası" başlığı altında 7. Uluslararası Sinop Bienali'nin küratörlüğünü üstlendiler.

MERİÇ ÖNER Mimar, küratör ve araştırmacı. 2005 yılından bu yana tasarım ve mimarlık kültürü üzerine çalışmalar yürütmektedir. Salt'ta kurucu yardımcı direktör olarak, kurumun yapısal çevre çalışmalarına yönelik eleştirel yaklaşımını şekillendirdi. Maddi kültür araştırmaları, yerel ve uluslararası sohbetlere vesile oldu; sergi, atölye, konuşma ve gösterim programları aracılığıyla çoklu anlatı ve zaman çizelgelerinin kamuya sunulmasını sağladı.

Direktörlük görevi süresince, Salt'ın ortak öğrenme kurumu rolüne odaklanarak dijitalleştirilmiş arşivlerin erişimini ve yaygınlaştırılmasını ilerletti. Asociación de Arte Útil ile iş birliği içinde *Office of Useful Art*'ı kurdu. Yerel kurumlarla uzun vadeli iş birliklerine önem verdi; Özellikle Kadir Has Üniversitesi ortaklığında, Reşad Ekrem Koçu'nun tamamlanmamış yayını *İstanbul Ansiklopedisi* (1945–1975) ve arşivinin dijitalleştirilmesine öncülük etti. 2022'den beri Meriç Öner Culture Works bünyesinde stratejik danışmanlık hizmetleri sunmakta ve sergi, yayın ve bağımsız programlar geliştirmektedir.

METEHAN ÖZCAN Sanatçı ve akademisyen. Lisans eğitimini Bilkent Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde tamamladıktan sonra, yüksek lisansını Bilgi Üniversitesi Görsel İletişim Tasarımı Programı'nda yaptı. Özcan, sanatsal pratiğinde fotoğraflar ve arşiv malzemeleri aracılığıyla modernist tasarımın toplumsal bellekteki izlerini sürer. Çeşitli mekânlara ait teknik, tanıtım ve hatıra fotoğraflarını bir araya getirerek çok katmanlı anlatılar kurar.

Özcan'ın çalışmaları, 14. Uluslararası Mimarlık Sergisi Venedik Bienali Türkiye Pavyonu, 3. İstanbul Tasarım Bienali, Salt Ulus, İstanbul Modern, Milli Reasürans Sanat Galerisi, Ark Kültür, Depo, Studio X, Hayy Açık Alan, Marsİstanbul ve Galeri Nev Ankara gibi birçok kurumlarda sergilendi.

FİRUZAN MELİKE SÜMERTAŞ Mimar, tarihçi ve kent hikâyelerinin iz sürücüsü. Lisans ve yüksek lisans eğitimini Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü ve Mimarlık Tarihi Yüksek Lisans Programı'nda tamamlayan Sümertaş, doktora derecesini ise Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nden aldı. Sümertaş, Osmanlı İstanbul'unun taşlarında ve sularında, kentsel, görsel, mimari ve kültürel tarihin katmanlarını araştırır. Sümertaş'ın çalışmaları İstanbul'a karşı duyduğu derin meraktan beslenerek Rum-Ortodoks cemaati incelemelerinden Osmanlı kadın banilerinin yapılarına kadar uzanır. Halen Christine Philliou'nun yürütücülüğündeki

İstanPólıs projesinin koordinatörlüğünü üstlenmekte ve Namık Erkal ve Haris Theodorelis Rigas ile birlikte, Şubat 2026'da ANAMED'de açılması planlanan *Phanariot Materialities* adlı sergi projesinde eş küratör olarak görev almaktadır.

DENİZ TORTUM Yönetmen, sanatçı ve araştırmacı. Çalışmaları Venedik Film Festivali, SXSW, IFFR, IDFA, Sheffield Doc/Fest, Hot Docs, True/False ve Dokufest gibi uluslararası film festivallerinde gösterildi. Son uzun metraj filmi *Maddenin Halleri* (2020), 39. İstanbul Film Festivali ve 57. Uluslararası Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En İyi Belgesel Ödülü'nü kazandı. Kısa filmi *Our Ark* (2021, Kathryn Hamilton ile ortak), 41. İstanbul Film Festivali'nde En İyi Kısa Film Ödülü'nü aldı.

Tortum, MIT Open Documentary Lab ve MIT Transmedia Storytelling Initiative bünyesinde araştırmacı olarak görev yaptı; burada araştırmalarını yeni medya üzerine yoğunlaştırdı. 2019 yılında, *Filmmaker Magazine* tarafından "Bağımsız Sinemanın 25 Yeni Yüzü" arasında gösterildi.

YUNT HAKKINDA

Sultanbeyli’de bulunan YUNT, kâr amacı gütmeyen bir sanat ve etkileşim alanıdır. Toplumun sanatsal etkinliklerle karşılaşma olanaklarını artırmayı amaçlamaktadır. Sergi ve etkinliklerin yanı sıra eğitim programı ve desteklediği yayınlar ile temas ettiği kişilerin dünya ile yeni duyuşsal ilişkiler kurmasına imkân tanımaktadır. Mekânın sunduğu deneyim ve etkileşim olanakları ile toplumsal değışim potansiyellerinin çoğalmasına yardımcı olmayı hedeflemektedir.

YUNT, etkinlik programı ve teşvik politikası ile sanat üretimini ve entelektüel düşünceyi destekler.

